

Konkurs "Tkalci reči"

Dramski tekst III

OPSENARI radio-drama

LICA:

Prevareni muž po imenu Sava
žena mu Jelena
ljubavnik joj Marko
ugostitelj Roki, vlasnik SUR "Poslednja iluzija"
Makarije, vođa opsenarske udarne grupe
Osvetnik Opsenar
Brat, logističar opsenarske udarne grupe
i mnogobrojni glasovi u glavama

Zvuci intenzivnog saobraćaja - automobili, kamioni, sirene...

SAVA: Nevernici! Bedna stvorenja i izdajice! Moja žena sa mojim najboljim drugom! Kakav bedan stereotip, kakvo poniženje, kakav skandal!

JELENA: Ne kipti u besu, dragi moj Savo. Sve što se dogodilo moralo je da se dogodi. To su bile više sile, astrološki je to bilo prosto neumitno. Ko sam ja, ko si ti, ko smo mi da prkosimo sudbini?

MARKO: Ni sam nisam mogao da verujem kada mi je Jelena objasnila o čemu se radi, inače ne bih ja, znaš ti mene.

SAVA: Vi ste obični cinici, lažovi.

JELENA: O, grešiš, dragi. Mi tebe, iznad svega, volimo. Hajde, nemoj da se duriš. Ma, nećemo više, evo, keve mi.

SAVA: Bednice, tvoja majka je mrtva već sedam godina.

JELENA: (plačnim glasom) Nemaš poštovanja prema mojoj jednoj majci.

MARKO: Stvarno, bre, kakav si to čovek?

SAVA: Opa, što ste drski. Zar mislite da sam baš toliko lud? Pa to je vrhunsko poniženje da me ovako driblate.

JELENA: Savo, stvarno ne znam šta ti je danas. Naše sudbine dalje nastavljaju da se ukrštaju. Ovo je bila samo jedna, kako da kažem, krivina. Ništa strašno.

SAVA: Ma, ne želim više da te vidim. Ni da te čujem. Zbogom, nevernici.

JELENA: Vidi, stvarno pobeže. Hajdemo za njim, moramo da ga sprečimo da napravi neku glupost. On je sada spreman za zaista velike gluposti.

MARKO: Pa šta? Šta mi imamo sa tim?

JELENA: On mi je muž, budalo.

MARKO: Onda ga ti smiri, ja se ne mešam u vaše porodične probleme.

JELENA: Ne brini, kada ga stignemo ja ću pasti u nesvest i rešena stvar. (Viče za njim) Savo! Saavooo!!!

Buka se pojačava.

SAVA: Dripci! Pa posle kažu da veruješ nekome.

MNOGOBROJNI UNUTRAŠNJI GLASOVI: Ne budi toliko ogorčen.

SAVA: A, ne. Ja imam pravo na ogorčenost. I ja ću iskoristiti to pravo. Ogorčen sam i ne nameravam to da menjam. Neka ključa bes pravednika.

MNOGOBROJNI UNUTRAŠNJI GLASOVI: Nisi ti pravednik. I ti si bio sa njenom sestrom.

SAVA: To je drugo, ona za to nije znala.

MNOGOBROJNI UNUTRAŠNJI GLASOVI: liijaaooo!

Zvuk vetra.

SAVA: Gde li me je ovo vetar naneo? Bolje bi mi bilo da se saberem. Ko zna koliko lutam ovako besan. Vidi, SUR "Poslednja iluzija". Pravo mesto za mene, idem da popijem nešto.

Zvuk vrata koja se otvaraju. Saobraćajnu buku smenjuje žagor u kafani.

ROKI: Dobro večer, gospodine. Šta želite.

SAVA: Donesite mi najveću čašu vašeg najjačeg zaborava!

ROKI: Imamo izvanredan domaći zaborav iz manastira. Ova tura je specijalno blagoslovena.

SAVA: Samo da radi. Donesite mi dupli.

ROKI: Odmah.

U kafani se, kroz žagor posetilaca raspoznaje refren pesme "Zaboravi ako možeš".

ROKI: Brate Makarije, za stolom u uglu sedi jedna izgubljena duša koja prosto vapi za vašim zaboravom, hoću reći - utehom.

MAKARIJE: Brate Roki, tvoje oko sokolovo vredno služi ciljevima večnog blaženstva. Bićeš nagrađen za svoj vredni rad.

ROKI: Brate Makarije, batali me sa virtuelnim nagradama. Ono što meni zaista treba jeste povoljnija cena zaborava. Po ovim cenama ja nemam nikakvu zaradu.

MNOGOBROJNI GLASOVI U GLAVAMA: Pregovori počinju!

MAKARIJE: Ne huli, grešniče! Tebi treba da bude čast zato što smo odabrali tvoju kafanu, to leglo razvrata i nemorala, da širimo svoje misionarske ideje.

ROKI: Ja sam počastvovan, i ne znate koliko, ali, nešto mislim - valja mi i živeti od nečega.

MAKARIJE: Ti živiš kao bubreg u loju. Neskroman si, hoćeš hleba preko pogače. Tebi treba više novca da izdržavaš svoje grešne prohteve, da zamazuješ oči svojoj ženi skupim poklonima, da izdržavaš džabolebaroške od svoje dece, a svi ste grešni preko svake mere. Plaćanjem zaborava i omogućavanjem našeg rada ti plaćaš za deo svojih grehova. Iskreno, brate Roki, nosim se mišlju da naložim Osvetniku da skine deo tvojih silnih grehova svojom pravedničkom ručerdom. Ne mogu da dozvolim da patiš u večnosti.

MNOGOBROJNI GLASOVI U GLAVI: Ala mu je odbrusio!

ROKI: Vidi ga, što se iznervirao! Pa, ne uzimaj k srcu sve što ja kažem, znaš ti da ja lupetam veoma često. Jezik mi je brži od pameti, to je moj najveći greh. Oprosti mi, brate Makarije. Kad malo bolje razmislim, vi meni nabavljate ovaj divni čisti zaborav po smešnim cenama. Znam ja to i duboko sam vam zahvalan.

Čuju se poljupci, Roki ljubi Makarijevu ruku.

MNOGOBROJNI GLASOVI U GLAVI: Uaaaa!

MAKARIJE: Dobro, dobro de. Pokaži mi tu dušu u nevolji.

ROKI: Evo, upravo ću mu odneti pehar vašeg zaborava.

MAKARIJE: Koja li je njegova muka, brate Roki?

ROKI: Rekao bih da su ljubavni jadi.

Muzika se pojačava.

ROKI: Izvolite, pehar zaborava. Molim vas, ne zaboravite da odmah platite.

SAVA: Nešto vam je mnogo vremena trebalo.

ROKI: Šta ćete, gužva je velika. Mnogo je iluzija izgubljeno, mnogo se zaborava toči.

Zvuk crkvenog zvona.

MAKARIJE: Živeli, dragi prijatelju i, ako dozvoljavate - brate.

SAVA: Slušaj me, ako dozvoljavaš, brate - nije mi ni do čega, ostavi me na miru.

MAKARIJE: Dragi brate, ako dozvoljavaš, ja sam ti i prišao zato što vidim da te nešto tišti, da ti treba uteha.

SAVA: Ako dozvoljavaš, otkud ti tako nešto? Zar čovek više ne može ni u kafanu da sedne? Uostalom, ja sam dobro.

MAKARIJE: Ah, dragi brate, ne ustručavaj se, olakšaj sebi. Nemoj da se stidiš. Danas su žene mnogo pokvarene.

SAVA: Pokvarene. Ne znam za ostale, ali jedna je pravi mućak.

MNOGOBROJNI GLASOVI U GLAVI: Savo, pao si u zamku!

MAKARIJE: Neka bude da svaki muškarac pozna je po jednu takvu, pa onda ispada da su sve iste. Ali, ako dozvoljavaš, dragi brate, da se predstavim: Makarije Opsenar, sveti čovek i pripravnik za proroka.

SAVA: Ja sam Sava, rogonja.

MAKARIJE: Pomeri se s mesta, jadni brate. Prizivaš nečastivog, igraš se opasnim stvarima. Ne pominji rogove, to je uticaj nečistih sila ovaploćenih u grešnom ženskom telu. Ispričaj mi potanko o svemu. Olakšaj sebi, ispovedi se, natovari na moja pleća svoje muke.

Muzika - Black magic women, foršpil i prvi stih koji odlazi u fejd-aut.

ROKI: Izvolite, braćo Brate i Osvetniče. Okrepite svoje pravedničke duše i tela dok je Makarije u akciji.

BRAT: Zaborav sa ledom i malo limuna.

OSVETNIK: Dupli zaborav.

ROKI: Izgleda da nešto treba da zaboravite, draga braćo.

BRAT: Ti bi, brate Roki, verovatno voleo da se na naše umove uhvati patina zaborava, pa da ti poslednjih pet isporuka, koje još uvek nisi platio, bude oprošteno i na taj način načiniš silno sgrešenije.

ROKI: Dragi brate Brate - bogu božije, caru carevo, to je moje geslo. Ja se krvavo borim za poverenje koje mi ukazujete.

Fanfare.

JELENA: Njuš, njuš, požuri, osećam da nije daleko.

MARKO: A kada ga nađemo šta onda? Da mu kažemo da je sve ono što je video bila optička varka?

JELENA: Ne mešaj se u moje intimne stvari. Naše astrološke karte se ubuduće neće preklapati. Osećam njegov miris iz onog smer... neka kafana...

MARKO: SUR "Poslednja iluzija". Vrlo adekvatno.

MNOGOBROJNI UNUTRAŠNJI GLASOVI: Marko ima dovoljno obraza da bude ciničan!

JELENA: Imaš obraza da budeš ciničan, sram te bilo! Idemo unutra.

MARKO: Slušaj me dobro, ta kafana i nije baš neko mesto za razgovore. Tu operišu Opsenari.

JELENA: Koga operišu i ko su ti Opsenari? Tamo je Sava i najbolje je da sada sredim situaciju. Gvožđe se kuje dok je vruće.

MARKO: Ma oni su opasni ljudi, ne bih se ja sada sa njima petljao.

MNOGOBROJNI UNUTRAŠNJI GLASOVI: Marko zna više nego što bi da kaže.

JELENA: To su gluposti, a ti si kukavica.

MARKO: Sava je, sada, verovatno, već pao u njihove pandže. Oni prvo omame svoju žrtvu prvoklasnim zaboravom, pa ga psihički slome i obrade. Na kraju on završi kao prosjak, tražeći milostinju za još jedan dupli zaborav.

JELENA: Priča ti je mnogo glupa. Kako da ti verujem? Ja, prosto, moram da budem tamo.

MARKO: Trebalo bi da mi veruješ.

MNOGOBROJNI UNUTRAŠNJI GLASOVI: A zašto? A zašto?

MARKO: Jer sam ja tajni policajac.

JELENA: Mislila sam da radiš u agenciji za marketing.

MARKO: Možeš to i tako da zoveš.

JELENA: Bez obzira na sve to ja idem unutra. A ideš i ti sa mnom, utoliko pre što si tajni policajac. Ti si tajna vlast.

MARKO: Ja ne mogu njima ništa. Oni rade u istoj firmi, samo su drugi sektor.

JELENA: Ma nemoj. Policija radi takve stvari? Pa ti si lud. Zapravo si kukavica.

MARKO: Stani, ženo, stani. Stani, Marko, zašto ideš za njom? Potpuno sam poludeo.

Didjeridu.

MARKO: Evo, znao sam. Skleptao ga je Makarije, majstor svog zanata. Gotov je, a ako ga ubace u svoje redove, onda smo mi gotovi.

BRAT OPSENNAR: Zdravo da si, brate Marko. Već dugo te moje oči ne videše.

MARKO: O, Brate. Neiskaziva je radost koja me preplavi u trenutku kada te spazih.

OSVETNIK: Kakvo je to grešno biće koje vodiš sa sobom?

MARKO: Brate Osvetniče, ovo je jedna poštena duša kojoj je neophodna uteha.

OSVETNIK: Koju si ti, verovatno, već pružio, razvratniče.

MARKO: Dobro, braćo, nećemo valjda između sebe da se trvimo.

MNOGOBROJNI GLASOVI U GLAVI: Uaaaa!

BRAT: Ma, nismo mi više isto. Slabo vi radite svoj posao. Sada mi imamo više prostora, vi ste nekako spori... neefikasni. Mi smo u stanju više da postignemo za manje vremena. A vi životarite... još neko vreme.

Gong.

MAKARIJE: Brate Savo, ti si pametan čovek. Ne treba ja da ti pričam šta da radiš. Svako bi, na tvom mestu, zakopao svoj prethodni život i posvetio se pravim stvarima u životu. Mnogi bi, čak, učinili i više od toga, te na taj način potpuno spasli svoju dušu.

SAVA: Šta je to što mogu da učinim. Znaš, ja sam nov u ovim stvarima, i ne razumem te baš u potpunosti, ali mi se sviđa to što pričaš. Ti upotrebljavaš prave izraze - kurva, nevernica, nečist... Sve što si rekao jeste sušta istina.

MAKARIJE: Nosio si ti to u svojoj napaćenoj duši, jadni brate, samo ti veštičje magije i žensko zlo nije dalo da se prizoveš pameti. Znaš, žene...

SAVA: Dobro, dobro, to si mi objasnio, reci mi šta da radim?

MAKARIJE: Nije lako, brate. Ali moraš biti jak. Najbolje bi bilo da javno žrtvuješ tu rospiju i aždaju. Neću da okolišam. Možeš i samo da joj pomogneš da umre, ali žrtvovanje je prava stvar.

SAVA: Zar to nije greh?

MAKARIJE: Oh, drago mi je da vidim da si ti jedna čista duša, dragi Savo, ako dozvoljavaš. Ali, pomisli samo na to koliko si bio povređen, ponižen i ranjiv. Seti se, Savo!

SAVA: Kako bih to ikada mogao da zaboravim?

Drombulje.

JELENA: Kakvi su ti ovi mračnjaci?

MARKO: To su Opsenari, tajno društvo koje je formirala moja firma. Lepo sam ti rekao da večeras ne treba da se bakćemo sa njima.

JELENA: Ma kakva si ti kukavica, on te ovde ponižava, a ti se smeškaš kao poslednja...

MARKO: Ti si potpuno poludela. Nisam ti ja kriv što te muž prati, pa su ti se izjalovili planovi o mirnoj budućnosti pored čoveka oko koga možeš da šrvljaš.

JELENA: Ti si jedan nezahvalnik i drznik. Ti, nesposobni čoveče u obličju nekuvane noge. Da ti nije bilo mene ostao bi apstinent do kraja života. Ti se žena plašiš kao đavo krsta, kao mačka vode, kao vampir belog luka, vukodlak srebrnog metka...

MARKO: Jelena, nemoj da me blamiraš.

JELENA: Idem da razgovaram sa Savom i da izađemo iz ove lude kuće.

MARKO: Ali, ne razumeš. On je sada sa Makarijem, a sa Makarijem nema zezanja. On je hipnotizer i zvezdočatac, majstor umnih tehnika trećeg nivoa. Otpiši Savu, hajdemo odavde. Jedina nada je da šefu prijavim da Makarije prekoračuje ovlašćenja, pa da ih tako zaobiđemo. Na terenu nemamo šanse protiv njih.

JELENA: Ti radi šta god hoćeš, vidim da si šonja. Ja idem da razgovaram sa svojim mužem.

Flauta.

JELENA: Dragi moj Savo, jurila sam za tobom kao bez duše. Želim da ti objasnim, moraš da me saslušaš.

MAKARIJE: Nešto mi govori da je stigao uzrok tvojih nevolja, brate Savo. Sada je čas da ponovo postaneš čovek.

JELENA: Savo, ja samo tebe volim. Ostalo ću ti objasniti kod kuće. Hajdemo, molim te.

SAVA: Previše tražiš od mene posle svega. Čovek mi je lepo objasnio da si ti stvorenje koje su demoni poslali da mi pomuti razum i skrene me na put ništavila. Uostalom, voliš me zbog para.

MNOGOBROJNI GLASOVI U GLAVAMA: Opa!

JELENA: Ali, Savo... Znam da ne misliš tako. Ma, naši putevi su višestruko ukršteni. Sećam se kada sam te prvi put ugledala, samo mi je nešto sevnulo u glavi, javilo mi se...

SAVA: Dobro, idemo, samo nemoj da pričaš priču ispočetka.

MNOGOBROJNI GLASOVI U GLAVAMA: Ha, ha, ha...

Grohot podvlače zvuci groma.

OSVETNIK: Ode ti ovaj, brate Makarije. Prvi posle dve godine našeg zajedničkog rada.

MAKARIJE: Ne brini, brate Osvetniče. Ovo je samo malo tvrđi orah. Ubacićemo ga mi već.

BRAT: Sada više nema povratka. Zna za naše postojanje. Mi sada moramo ili da ga ubacimo, ili da ga izbacimo. Ne može ovako da ostane.

MAKARIJE: Naravno, brate Brate. Sve sam saznao o njemu. Posetićemo ga ovih dana.

OSVETNIK: Ako smo završili za danas, odoh ja kući. Žena će da mi kenja.

MNOGOBROJNI GLASOVI U GLAVAMA: Uuuuuuuu!

MAKARIJE: Jao jeste, ajde zdravo.

Zvona i gregorijansko pevanje.

JELENA: Dragi Savo, moraš da me razumeš, on je mene prosto naveo na klizavu stazu. Ti znaš da je meni tradicionalni moral životni ideal. Brak, porodica, korenje, to je moj život. Ja sam prosto bila van sebe, ja... oh (plače).

SAVA: Isto to si mi pričala posle onog incidenta sa onim za koga se ispostavilo da radi u nekoj tajnoj službi.

JELENA: Pa i Marko radi u tajnoj policiji. Izgleda da su se tajne službe okomile na mene šmrc, šmrc.

SAVA: Pa ti si jedinstven slučaj u istoriji promiskuiteta za koji bi se moglo reći da žene koje pružaju usluge nisu javne, već tajne.

MNOGOBROJNI GLASOVI U GLAVAMA: Ha, ha!

JELENA: Ti si grozan. Meni je teže no ikad, a ti zbijaš te grozne šale šmrc.

SAVA: Ovo nisu nikakve šale. Ne mogu da te ostavim na duže od dva minuta, a da tebe ne spopadnu neki špijuni. Ko je sledeći? Agent CIA, MI5?

JELENA: Buuuu, šmrc... Ti me više ne voliš.

SAVA: Ma, ja ću tebe voleti do kraja života, ali ti si nemoguća.

JELENA: Ja sam samo ljudsko biće. Ja imam svoje probleme i potrebe koje ti zanemaruješ. A ovi iz tajnih službi, oni sve znaju. Tako, dođu i počnu da pričaju. Slušaš ih, pa ti lepo. Znaš, Savo, njih uče tim stvarima, kako da uspostave kontakt, kako da ti se uvuku pod kožu...

SAVA: I da se uvuku još ponegde.

JELENA: Da se nisu tebi uvukli na neka nepristojna mesta? Savo, ovih dana mirišeš na tamjan. To nije dobro, čitala sam na internetu, to znači da su se uvukli u tebe.

SAVA: Ti si poludela. Povrh svega me i vređaš! Da znaš da ovo neću da trpim. Odoh da se naločem zaborava.

MNOGOBROJNI GLASOVI U GLAVAMA: Sava se ljuti! Zašto?

JELENA: Da, da. Samo ti loči taj zaborav i zanemaruju me.

Sitar.

Zvono.

JELENA: Napred! Pa, Marko, rekla sam ti barem sto puta da ne dolaziš ovde. Šta bi se dogodilo da Sava nije otišao?

MARKO: Stajao sam ispod prozora i slušao. Slušaj, dogodilo se nešto strašno...

JELENA: Izgubio si posao? Žena te ostavila?

MARKO: Otkud znaš?

JELENA: Pa, ne znam.

MARKO: I nije me ostavila, nego su je omađijali.

JELENA: Da, da, dešava se. A šta se dogodilo sa poslom? I njega su omađijali?

MNOGOBROJNI GLASOVI U GLAVAMA: Hladan tuš!

MARKO: Odgovor je samo jedan: Opsenari.

Timpani.

JELENA: Opet oni! Godinama već rade, a da nisam ni znala ta njih. Sada su mi se, pak, umešali u život vrlo duboko. Šta li sam ja kome kriva? Kao da sam crkve rušila i kamenjem se na boga bacala.

MARKO: Ti? Šta bi trebalo ja da kažem?

JELENA: Pa ti si znao za njih! Tako ti i treba.

MARKO: Ma, ti ne znaš šta pričaš. Ali, više nema veze. Ja moram da se osvetim, život su mi upropastili. Marka, to jest mene, više ništa ne vezuje. Ja sam sada razočaran i odbačen, a takvih najviše treba da se plaše. Pokazaću ja njima ko sam i šta sam.

JELENA: Ovakvog te nisam videla. Mora da si se mnogo naljutio. Jao što si uzbudljiv tako pobesneo. Dođi...

Serž Ginzburg, Je t aime...

OSVETNIK: Brate Roki, slabo ide večeras.

ROKI: Dešava se, dragi Osvetniče, nije ovo dobro doba dana.

BRAT: Mi brinemo za tvoj posao, drag si nam čovek.

ROKI: Ne brinite braćo, platiću vam preostala tri bureta zaborava. Sutra.

BRAT: Dragi brate Roki, nije tri, već pet. A trebalo je da bude danas, a ne sutra.

ROKI: Hm, ovaj... Ja sam mislio da je sutra. I da nije pet, već tri bureta, čak sam siguran, evo, imamo knjige, priznanice koje smo potpisivali...

OSVETNIK: Čini mi se da se u srcu tvom nastanio crv sumnenija, dragi brate Roki. Moje oči to ne mogu da gledaju, moje telo zahteva akciju, jer ne može dozvoliti da mi bližnji pati od te strašne bolesti.

Dva šamara.

MNOGOBROJNI GLASOVI U GLAVAMA: Kakvo nasilje, kakvo nasilje!

ROKI: Jao, brate Osvetniče, ne uzbuđuj se toliko, nisam znao da smo toliko bližnji.

MAKARIJE: Osvetniče, nema potrebe da dižemo buku i pravimo skandale u toku radnog vremena. Sačekaćemo da Roki zatvori, pa ćemo onda da porazgovaramo. Idi, brate Roki, radi svoj plemeniti posao, čeka te jedna izgubljena iluzija za stolom u ćošku.

OSVETNIK: Ali, zar nisi baš ti rekao da treba da budemo čvrsti.

MAKARIJE: Da, ali ti, kao i obično, preozbiljno shvataš uputstva. Šta će ljudi misliti o našem milosrđu? Ovo je naš reon, naše radno mesto. Uostalom, šta je koje bure zaborava spram onoga što možemo da dobijemo ovde. Sećaš se onog lovana od pre neko veče?

OSVETNIK: Onaj pod uticajem onoga prljavoga stvorenija?

MAKARIJE: Sve manje pod tim grešnim uticajem. Sve više pod blagorodnim uticajem ispravnoga puta.

Muzika, Road to hell

MAKARIJE: Brate Savo, očekivao sam te. Imao sam neki osećaj i baš sam pričao braći o tome kako si divan čovek i veliki potencijal.

SAVA: Brate Makarije, nešto me je vuklo na ovu stranu, kao da su se moje uši zaželele tvojih mudrih reči i utehe koju mi pružaš.

MAKARIJE: Dragi brate Savo, moj boravak u ovoj dolini krvi, znoja i suza, je posvećen ljudima kao što si ti. Dozvoli mi, brate Savo, da te častim najboljim zaboravom na svetu.

SAVA: Mudri Makarije, ti uvek znaš šta ljudskoj duši treba.

MAKARIJE: Vrli brate Roki, donesi nam pehar onog posebnog zaborava i oslobodi nam onaj poseban sto u uglu.

ROKI: Neka bude volja tvoja.

Ksilofon.

MAKARIJE: Eto, brate Savo, možda se pitaš kako sam znao da ćeš doći. Neka te to ne čudi...

SAVA: Mene od tebe ništa ne čudi. Ti si svet čovek, ti sve znaš...

MNOGOBROJNI GLASOVI U GLAVAMA: O, premudri!

MAKARIJE: Hvala ti, dragi moj brate, ali znaj - sve moje veštine i znanja su u službi čistote i viših sila, to ne pripada meni, već svima, a posebno višim silama. Nego, počuj šta će ti sada pripovedati...

Buka na klaviru

MAKARIJE: ... Uticaj zlih sila se mora sprečiti svim silama. Nekada su takve kreature spaljivali, pa ih bacali sa litica, a ispod litica je čekao čopor hijena da te grešne kosti raznese, a ako bi nešto preostalo, to bi se bacalo u morske dubine.

SAVA: Ne znam da li treba da idemo toliko daleko.

MAKARIJE: Rekao sam da se tako postupalo nekada. Ta vremena su prošla, ali treba težiti tome da se restauriraju stare vrednosti i to što starije, to bolje. Sa tom zmijom, razume se, nećemo moći da postupimo onako kako ona zaslužuje, ali imamo mi svoje načine...

SAVA: Reci mi, o mudri Makarije, šta nam je činiti.

MAKARIJE: Treba je žrtvovati Višim silama. To nam je činiti.

Timpani.

SAVA: Dragi mudri Makarije, nije li to malo preterano? Zatim, kako ćemo rešiti problem sa zakonom. Osim toga, ipak, ubiti nekoga zbog promiskuiteta...

MAKARIJE: O, dragi moj brate i sine Savo! Još si ti na početku svog duhovnog puta, ne razumeš. Meni je jasno kako to može da ti izgleda, ali veruj mi da nije sve uvek onako kako izgleda da jeste. Prvo, to nije ubistvo, već žrtvovanje. Razlika je u tome što mi nju nećemo ubiti, već ćemo njeno telo, zajedno sa dušom, ponuditi Višim silama. U stvari, mi njoj činimo uslugu, oslobađamo je njenih životinjskih nagona i bolesti, a dušu joj šaljemo na krajnje odredište, prečicom, bez čekanja. Drugo, još uvek patiš od uticaja tih zlih sila. Za tebe je najbolje da se sa njima najsurovije obračunaš. Treće, za zakon ne brini, zakonodavci su sada počeli da shvataju prednosti ispravnog duševnog razvoja, tako da su naše presude izjednačene sa zakonskim.

SAVA: Premudri Makarije, lepo si mi objasnio i ja razumem, ali mislim da ja još nisam spreman za tako veliki korak.

MAKARIJE: Brate i sine, ti si mene opet pogrešno razumeo! Ništa ti ne treba da radiš, samo da daš svoj pristanak kroz jedan ritualčić koji možemo da izvedemo odmah.

SAVA: O, pa to je nešto drugo. Pristajem.

MAKARIJE: Počinje, čim nazdravimo peharom zaborava. Roki, donesi onaj zaborav. Osvetniče, Brate, pripremite obred pristanka na pročišćenje od sogrešenija.

OSVETNIK, BRAT: Razumem!

Indijanski bubnjevi.

JELENA: Marko, spremi se, idemo za Savom.

MARKO: Kucnuo je čas osvete. Ti juri za Savom i radi sa njim šta hoćeš, a mene interesuju samo oni mračnjaci.

JELENA: Mislim da i ti misliš da je Sava u onoj šašavoj kafani - "Poslednja iluzija".

MARKO: Ne sumnjam. Jesi li spremna?

JELENA: Samo da spakujem neke rekvizite, šminku i sitnice...

MARKO: Ponesi i neku bombu, a ja sam spremio puške i pištolje, jedan ručni bacač, pancire i dimne bombe.

JELENA: Marko, ala si se ti naljutio. Ja sam protiv nasilja, znaš, mislim da sve može da se završi bez krvi i suza.

MARKO: To je zato što si naivna, da ne kažem - glupa.

JELENA: Nemoj da kažeš!

MARKO: Nisam rekao. Požuri, usput ću ti objasniti taktiku.

JELENA: Opa, objasnićeš mi taktiku? Neće moći, zanemotali bivši tajni policajče.

MNOGOBROJNI GLASOVI U GLAVAMA: Ovo je bilo nisko!

JELENA: Radi ti kako hoćeš, a ja ću onako kako mislim da treba.

MARKO: Glupa li si! Protiv njih se mora osmišljeno, mudro, brzo i svakako, samo ne razjedinjeno i slinavo. Polazi!

JELENA: U, al' smo žestoki! Da se vratimo u sobu, možda ti ovoga puta...

Šamar

MARKO: Polazi!

MNOGOBROJNI GLASOVI U GLAVI: Marko, Marko! C, c, c.

JELENA: (plačnim glasom) Platićeš mi, đubre. Mene ni rođeni muž nikada nije udario, a ti, jedna zarđala tajna pandurčina da me maltretiraš, sram te bilo!

Sprej

MARKO: Oslepela si me, kučko!

JELENA: Nisi slep, to je dezodorans najnovije generacije, sprečava znojenje i neguje kožu.

MARKO: A šta radi sa očima?

JELENA: Ništa strašno. Za pola sata će sve biti u redu, a dotle ću ja već biti u kafani i otrgnuti muža iz te njihove mreže.

MARKO: Budalo, ubiće te.

JELENA: Ma, nema šanse.

Koraci, Jelena odlazi.

MARKO: Prokleta ludačo! Pokazaću ja svima vama, platićeš mi i ti za sve uvrede, kao i onaj tvoj kretenski muž koji je još slabiji ljubavnik od mene.

Timpani.

MAKARIJE: Brate Brate, da li ste pripremili mobilno svetilište za akciju?

BRAT: Sve je spremno, Makarije.

MAKARIJE: Brate Osvetniče, da li je očišćena mašina pročišćenja?

OSVETNIK: Mašina pročišćenja je čista.

MAKARIJE: Brate Savo, da li su ti misli smirene, jesi li se usredsredio?

SAVA: Pa, ne znam, malo me je strah.

MAKARIJE: Braćo, sipajte još zaborava. Pij, brate Savo, spremi se, uskoro ćeš biti oslobođen muka. Sada, izađimo ispred da obavimo šta treba.

Mašina se pokreće.

MAKARIJE: Brate Savo, podigni ruke! Reci: predajem svoje muke!

SAVA: Predajem svoje muke!

MAKARIJE: U ime viših sila! Upijam tvoje muke! Aaaaaaaah! (pauza) Hvala vam, sile!

OSVETNIK, BRAT: Hvala vam, sile!

MAKARIJE: Budi srećan, brate Savo, oslobođen si muka.

OSVETNIK, BRAT: Oooooooooo! Budi srećan!

SAVA: Vrti mi se u glavi.

Zvuci koji ilustruju vrtoglavicu.

MNOGOBROJNI GLASOVI U GLAVI: Savi se vrti!

MAKARIJE: Osvetniče, sredi ovaj antički hor koji samo smeta!

Šamari, udarci, jauci, bat koraka.

OSVETNIK: Marš odavde, nesreće. Gotovo je, brate Makarije.

MAKARIJE: Bilo je već krajnje vreme, počeli su da me nerviraju. Šta su oni tu glumili, neku savest, možda?

BRAT: Ma, samo su smetali. Još bi neko mogao da pomisli da smo ljudi. To je, sigurno, maslo nekih zlih sila.

MAKARIJE: Mudro zboriš brate Brate. Završili smo sa njima. Još da sredimo onu grešnicu i možemo da proslavimo uspešan dan, zahvaljujući višim silama.

BRAT: Grešnica upravo dolazi.

MAKARIJE: Odlično, uštedela nam je trud. A to što nam je došla na noge, to znači da su naši napori blagosloveni!

BRAT I OSVETNIK: Oooooo, više sile!

Indijanski bubnjevi.

MAKARIJE: Ti! Ti, grešnice i bestidnice koja truješ srca čestitih ljudi.

JELENA: Meni kažete?

OSVETNIK: Tebi kažemo, kojoj je kucnuo odsudni čas, o bestidnice.

Gromovi.

JELENA: Ijao, pa to je moj muž Sava. Šta ti je, Savo, to sam ja, Jelena, tvoja žena.

MAKARIJE: Malo mu se vrti u glavi, biće on uskoro u redu, ali to nije tvoja briga. Ti ćeš sada biti žrtvovana večnoj pravdi. Osvetniče!

JELENA: Pusti me, budalo. Iživljavaš se na jednoj ženi, sram te bilo. Ma, pustite me ljudi, šta je ovo? Upomoć, upomoć! Savo, pomози mi. Marko! Bilo ko, upomoć!

Udarac.

MAKARIJE: Dobro si učinio brate Brate. Tako se otimala da nema sumnje da ju je zaposela kakva nečista sila demonskoga porekla.

BRAT: Šta ćemo sa njom?

MAKARIJE: Pripremite elektronski žrtvenik i vežite je za njega. Zar ti je ovo prvi put, brate Brate?

BRAT: Razumem, Makarije. Izvini, malo sam se zbunio.

ROKI: Kakva je ovo buka, šta se ovde dešava?

OSVETNIK: Roki, gledaj svoja posla i vrati se unutra.

ROKI: Nemojte ovde, navući ćete mi neku bedu na vrat, rasteraćete mi goste.

MAKARIJE: Brate Roki, poslušaj brata Osvetnika, on ti misli samo najbolje. Reci svojim gostima da, ukoliko u sledećih pola sata izađu, to može loše da se odrazi na njihov, kako predgrobni, tako i zagrobni život. Isto se, dragi brate, odnosi i na tebe. A, voleo bih i da ti već jednom bude jasno da svi tvoji gosti dolaze zbog našeg zaborava. U to ime voleo bih da ih častiš jednom turom u ime bezbrižne večnosti. Ajde, iš.

ROKI: Jao, Makarije...

OSVETNIK: Šta "jao Makarije". Beži, kad ti se kaže.

Bat trčecih koraka.

MAKARIJE: Osvetniče, prebaci ovo grešno biće preko žrtvenika, pa da se pripremimo za početak. Brate Brate, pripremi aparate.

BRAT: Sve je spremno, mudri Makarije.

MAKARIJE: Onda, da počnemo.

MARKO: Počinje tvoj kraj, varalice. Ako su moji šefovi poludeli, ne znači da je vama otvoreno polje za te gadosti koje radite. Neko vam mora stati na put.

MAKARIJE: A ti misliš da si taj, je li junačino? Osvetniče, molim te, obezbedi nam uslove za početak činodejtvovanja.

Pucanj.

MARKO: Ups, opali mi puška. Šta ćemo sad?

MAKARIJE: Ubio si Osvetnika, barabo! Misliš da možeš da se izvučeš. Ti si sada izbačen iz službe, nisi više povlašćen. Obična si ovca koju ćemo mi, sa ostatkom stada da usmeravamo kao pravi pastiri.

Dva pucnja.

MARKO: Uvek si me nervirao, Makarije. Uvek si bio samo kenjator i ništa više.

MAKARIJE: Aaaaaaaaaaaaaah...

BRAT: Dragi brate Marko. Ljudi smo, kolege, možemo da se dogovorimo kao ljudi.

MARKO: Nismo mi nikakva braća, a zahvaljujući vama, nismo ni kolege. Ne znam ni zašto, a ni oko čega bismo se dogovarali.

BRAT: O, kako oko čega? Kako zašto? Pa, ja imam toliko toga da ti ponudim. Mi možemo pomoći jedan drugome, ima toliko načina. Evo, na primer, ja tebi dam neki novac i zaboravim da sam bio ovde. Eto, tako.

MARKO: Pa, dobro, daj novac.

BRAT: Evo, evo.

Pucanj.

MARKO: Možda sam mogao da izvučem još neku korist, ali ne želim da cepidlačim. Bolje da osvestim Jelenu, pa da se čistim odavde.

Šljapkanje po obrazu.

JELENA: Šta se dogodilo. Marko, kakav je ovo pokolj?

MARKO: Ovo sam ja tebe spasao grozne sudbe, pa ti sada pomažem.

JELENA: Čim tako govoriš, znači da si već spremio neku ucenu.

MARKO: Kako to govoriš, nezahvalnice? Ja rizikujem svoj život da bih ti pomogao, nudim ti, evo, brak, a ti tako.

JELENA: Jao što si sladak! Zašto mi nisi ponudio brak pre nego što te je žena ostavila?

MARKO: Dosta mi je više uvreda. Ima da budeš srećna, to je naređenje! Od danas sam ja glavni!

Pucanj.

ROKI: Dosta mi je svega, ovih Opsenara i njihovih kompanjona iz raznih službi. Drago mi je što su se prvo poubijali međusobno, da ne moram brzo da pucam. Draga Jelena, ja se tebe sećam još iz škole i, evo, priznajem da sam još od tada zaljubljen u tebe. Pa, nešto mislim, ako si zainteresovana da zajedno odemo iz ove ludnice.

JELENA: Jao, pa to je lepo, hvala lepo, ali šta ću sa mužem? Nije da mi ne prija ovaj predlog, ali ja se ne sećam tebe iz škole.

ROKI: Ja sam onaj koji je na odmorima između časova...

Pucanj.

JELENA: Savo, ti si se probudio.

SAVA: Ma, budan sam ja odavno, nego sam čekao da vidim šta će do kraja da se dogodi.

JELENA: Ti si hteo da pustiš da me čereče, unakaze i sprže na ovoj spravi? Zatim si hteo da pustiš ovom ludom Marku da me vucara i preti?

SAVA: Samo sam hteo da vidim kako ćeš ti da se ponašaš. Sada sam zadovoljan. Jeste da si mi namestila rogove, ali dobro si se postavila.

JELENA: Ti mene tako procenjuješ, đubre jedno kukavičko. Uz to si i ubio jednog čoveka koji me voli.

Zvuk spreja.

SAVA: Jao, moje oči!

Bat koraka, štikle na asfaltu.

SAVA: Jelena, vrati se Jelena! Ma, kakva Jelena. Neka ide ako hoće! Jao, brate Makarije, ubiše te zlikovci, otimači tuđih žena.

MAKARIJE: Nisu, dragi moj. Srećom, nosim pancir. Dragi brate Savo, velika je muka ova tvoja Jelena. Kao i ona moja, sada bivša. Nego, dođi, dragi Savo da jedan drugom utehu damo.

SAVA: Dragi Makarije, utehopružitelju, primi me na svoje nežne grudi.

MAKARIJE: Dođi, Savo i ništa ne brini. Maziću te i paziću te i zvaću te Đole.

SAVA: Dragi, ja se zovem Sava.

MAKARIJE: Znam, Đole, znam.

Tuš.

(Kraj)